

[Finansministeren]

administrative krav, der rejses som følge af den hidtidige stærke vækst og den vækst, der fortsat vil komme.

Forslaget går ud på at bibeholde samme bistandsprocent i 1989 som i 1988, dvs. 0,88 pct. af bruttonationalindkomsten, og derefter lade procenten stige med 0,04 årligt indtil 1992, således at bistandsprocenten fortsat når op på 1 pct. i 1992.

Med den vækst i bruttonationalindkomsten, der er forudsat, vil denne opbremsning i bistandsprocentstigningen fra 1988 til 1989 betyde, at 1989-bistanden bliver 300 mio. kr. større – og jeg siger udtrykkeligt større – end 1988-bistanden.

Jes Lunde (SF):

Finansministeren har bekræftet mine værste anelser: at man har planlagt en stagnation i 1989 i forhold til de forbedringer, som man kunne forvente, og når finansministeren nu taler om forbedringer på 300 mio. kr., er det jo i løbende priser og ikke i faste priser. Men der er altså tale om en stagnation, idet man fastholder bistandsprocenten på 0,88 i 1989, hvor den skulle have været på 0,91.

Jeg vil gerne spørge, om finansministeren kan bekræfte, at det omsat til mennesketal betyder en besparelse på ca. 200 mio. kr. på ulandsbistanden i 1989 i forhold til det, der var den oprindelige plan.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Stadig væk: Det, det drejer sig om, er, at til trods for at procenten bliver den samme i 1989 som i 1988, stiger det samlede beløb med ca. 300 mio. kr. Jeg kan bekræfte, at det er 200 mio. kr. mindre end det, bistanden ellers ville være steget med.

Jes Lunde (SF):

Vi er nu ved at være i stand til at gøre det samlede regnestykke op over den kursændring, der er sket i regeringen i forhold til de oprindelige planer. Så vidt jeg kan beregne ud fra de bistandsprocenter, der er oplyst af finansministeren her, drejer det sig om en besparelse på ulandsbistanden i løbet af de kommende år på i alt godt og vel 400 mio. kr. i kraft af ændringen i regeringens politik.

Jeg vil gerne høre, om finansministeren kan bekræfte, at det er et beløb af størrelsesordenen

400–500 mio. kr., der spares på ulandsbistanden som følge af den kursændring, man nu har foretaget.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Det er efter min opfattelse en forkert måde at gøre det op på. Det, det handler om, er, at vi fortsat når op på 1 pct. i 1992. I 1989 stiger det mindre, end det var forudsat; men så stiger det til gengæld mere pr. år de efterfølgende år for at nå op på den ene procent i 1992.

Jes Lunde (SF):

Jeg er enig med finansministeren i, at man når op på den ene procent i 1992, men han bliver jo nødt til at bekræfte, går jeg ud fra, at når man tager et lavere udgangspunkt i 1989 og derfor har en langsommere stigning op til den ene procent, indebærer det år for år et provenutab på kontoen. Det indebærer år for år, at der er afsat færre penge til ulandsbistand, end der ellers ville have været, og akkumuleret kan denne besparelse over de pågældende år gøres op til godt og vel 400 mio. kr. i forhold til den oprindelige målsætning, man havde fastlagt. Jeg går ud fra, at finansministeren kan bekræfte dette.

Finansministeren (Palle Simonsen):

Jeg synes faktisk, jeg har svaret meget detaljeret på det stillede spørgsmål, og jeg vil foreslå, hvis der er behov for yderligere oplysninger, at man gemmer spørgsmålene, til man i Finansudvalget i løbet af nogle få dage har fået indkaldelsescirkulæret, så der er et reelt grundlag at diskutere på.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 757

7) Til *finansministeren* af:

Jes Lunde (SF):

»Med hvilken procent planlægger regeringen at regulere arbejdsløshedsdagpenge, sygedagpenge og efterløn på forslaget til finanslov for 1989?«

Skriftlig begrundelse

Ifølge dagbladet Information d.d. er der udsendt et indkaldelsescirkulære til ministerierne